

„Нашето намѣреніе е да издаваме тоя вѣстникъ на два язика; Български, Француски или Румѣнски; аль зачтото нѣмаме още потрѣбнитѣ сръдства, то до бѣдна нова година ще излазя само Български“ (гледай брой 1, година I).

1868 година.

33. Общѣ трудъ, *посвѣщенно книжовно списаніе* — Почнало е да излиза въ Болградъ, единъ пѣтъ въ двата мѣсеца, излѣзли сж три книжки, подъ редакцията на *Теодосій Икономовъ*.

Теодосій Икономовъ е роденъ въ Свищовъ на около 1836 година. Първоначално той се е училъ въ родното си мѣсто, подиръ въ Бѣлградъ и най-сетнѣ въ Ческо, но не е довършилъ цѣль университетски курсъ. Като се върнѣлъ, той станѣлъ учитель при българското училище въ Болградъ, подиръ малко врѣме директоръ на сжщото училище, а сетнѣ пакъ учитель въ това училище. Той е умрѣлъ въ България на 1871 година. Теодосій Икономовъ е написалъ *Ловчанскій-тъ Владика или бела на Ловчанскій-тъ сакатчиѣ*, Болградъ, 1863 година и извѣстната пѣсенъ *Дѣ е родѣтъ ми*, обнародвана въ „*Лѣтоструя*“ (гледай 1869 година).

Ето каква е цѣльта на това списание:

„Въ нашъ-тъ вѣкъ най іака, непоклатена основа за сѣко іедно общество, за цѣль іединъ народъ — іе образование-то, просвѣщеніе-то. Придружено съ христіански-нравсвенно-то отрастваніе и развитіе, съ отхранж-тѣ на чловѣкъ-тъ, само то іе въ силѣ да издигне и постави іединъ народъ на стѣпкѣ отъ постоіанно усъвършенствуваніе, — земно-то штастіе наше. Вънъ отъ него нѣма добро днесъ на свѣтъ-тъ: въ такъвъ-зи случай, члѣкъ дебелѣй, вѣденъ на іедни само животни отпавіаніа свои-тъ добитъчни потрѣби; той остава вѣченъ робъ дору самъ на себѣ си, на свои-тъ вродени, неизбѣгнѣти, по слѣпотинѣтѣ си, страсти.

„Наука-та освѣтіава разумъ-тъ, обогатіава нѣ съ потрѣбни-тъ за въ общтежитиіето знаніа; нравсвенно-то въспитаніе облагородва чловѣку сръдце-то, издига му душѣ-тѣ къмъ